

Cròniques del salvatge oest

Parlar de la pròpia obra és lleig. Sobretot si sembla que l'objectiu és fer-ne publicitat. El que no tinc clar és si de parlar d'un llibre en el qual un ha col·laborat amb una modesta narració se'n pot dir fer-se propaganda. El cas –i penseu-ne el que vulgueu!– és que em ve de gust aplaudir públicament l'aparició del recull *Assassins de Ponent* (Llibres del Delicte), que es va presentar el passat 24 de novembre al Cafè del Teatre.

La idea va sortir de l'escriptora i blogaire literària Ramona Solé, que ha coordinat un volum que acull dotze narracions, escrites amb estils i tons molt diferents, però que tenen una sèrie de trets comuns: en totes hi ha –com a mínim– una mort violenta, hi apareixen escenaris lleidatans, estan escrites per autors vinculats a les comarques ponentines i –aquest no era un requisit, però ha sortit així– acaben d'una manera sorprenent.

El Miquel Àngel Estradé obre foc amb un relat criminal molt divertit on una jove i prometedora escriptora lleidatana és assassinada i la policia tem per la vida d'altres escriptors de la zona, especialment la dels qui signen els relats del recull que el lector té a les mans. El David Marín, amb un to força líric, presenta una història d'infidelitats i pors. La Montse

Sanjuan mostra una sèrie de cartes que s'intercanvien els components d'un matrimoni separat per un fet que, per descomptat, no coneixerem fins al final. La Marta Esparza munta una trama sòrdida, on el misteri gira al voltant d'un joc de realitat simulada. L'Alexandra Cuadrat ressegueix una sagaç investigació policial sobre l'assassinat d'un jove que troben mort al lavabo de l'estació d'autobusos. L'Anna Sàez construeix un personatge de carn i ossos que farà reflexionar el lector sobre la condició i la conducta humanes, és a dir, sobre si mateix i els propis límits. El Rafa Melero munta una història d'assassins a sou i vides creuades. El Ramon Usall recupera el detectiu Rafel Rovira i l'enfronta a un crim que mostra les clauveres de la societat. El Carles Mentuy s'inventa un relat de morts i sectes secretes ambientat a Balaguer. El Francesc Pané recrea els detalls d'una investigació a partir d'un cadàver que apareix al Segre i d'un suïcidi a Barcelona. Un servidor fabula al voltant d'un cos que cau des del campanar de la Seu Vella. I la Ramona Solé planteja els conflictes interns d'un assassí en sèrie força metòdic.

Així, doncs, *Assassins de Ponent* presenta una galeria d'històries farcides de perversions, corrupció, investigacions, manicomis, sorpreses i crims –molts crims!– amb el rerefons d'escenaris com l'església de Sant Martí, l'hospital Arnau de Vilanova o l'estació de trens de Lleida. Una mostra més de la vitalitat de què gaudeix el gènere criminal arreu i, naturalment, també en el salvatge oest.

